

ಅನುವಾದಿತ ಕರ್ತೆ

ಇರಿಸಿತು. ನಂತರ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಅತನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಸುತ್ತ ಹಾರುತ್ತ, ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಆಹಾರಗನ ಹಣೆಗೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿ ಸ್ವಾಲೋ ಸುಮಿ ರಾಜಕುಮಾರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ತಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅತನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿತು.

‘ಎಂಥ ಅಕ್ಷಯುವಿದು ಹೊರಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚೆಳಿ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನೊಳಗೆ ಬೆಳ್ಳುಗೆ ಬಿಂಬಿಕೊಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.’

‘ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ನೇನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವೆ’ ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ. ಆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಲೋ ಆ ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಮಗ್ನಿವಾಯಿತು. ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ಅವರಿಸಿತು. ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶ ಮಂಪರು ಆವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಳ್ಗಾರುದೊಡನೆ ನದಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಅದು ಜಳಕ ಮಾಡಿತು. ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾದು ಹೊರಟಿದ್ದ ಪಕ್ಕಾಳಾಸ್ತಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾತ್ಮಕನೊಬ್ಬಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ‘ಚೆಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲೋ ಹಕ್ಕಿಯ ದರ್ಶನವೀ ಎಂಥ ಅದ್ವೃತ ಸಂಗತಿಯಿದೂ’ ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಿದ. ನಂತರ ಅವನು ಸ್ಥಳೀಯ ಪಕ್ಕಿಕೆಗೆ ಆ ಕುರಿತು ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ಲೇಖನ ಬರೆದ. ಎಲ್ಲ ಓದುಗರು ಆ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಲೇಖನ ಶಬ್ದಗಳ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

‘ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಇಚ್ಛೆಗೇ ಹೊರಡುವೆ’ ಸ್ವಾಲೋ ಹೇಳಿತು. ತನ್ನ ಈ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಅದು ತುಂಬ ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ನಗರದ ಎಲ್ಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವಾರ್ಕಗಳಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿ ನೀಡಿತ್ತು. ಚಚ್ಚ್ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದು ಹೋದಲ್ಲೇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಬ್ಬಿಗಳು ಚೆಲೆಚಿಲಿಗಾಡುತ್ತೆ. ‘ಎಂಥ ವಿಲಕ್ಷಣ ವಲಸೆ ಹಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾ’ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತಾದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅದು ಒಳಗೊಳಿಗೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು.

ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅದು ರಾಜಕುಮಾರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳೇನಾದರೂ ಇವೆಯೇ? ಸದ್ಯ, ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

‘ಸ್ವಾಲೋ, ಸ್ವಾಲೋ, ಪ್ರಟ್ಟ ಸ್ವಾಲೋ, ಇನ್ನೊಂದು ರಾತ್ರಿ ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕಳೆಯಲಾರೆಯಾ?’ ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರ ಕೇಳಿದ್ದು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಲೋ ಹೇಳಿತು, ‘ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಇಚ್ಛಿಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾಳೆ ನೈಲೋ ನದಿಯ ವರದನೆಯ ಜಲಸಂಧಿ ತಲುಪಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಯೊಂದು ಜಲಾಳ್ಯಗಳ ಹೊಂದಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಗ್ರೇನ್ಸೆಟ್ ಕಲ್ಲಿನ ಸಿಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಭಗವಾನ ಮೇಮ್ಮಾನ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಆತ ನಕ್ಕತ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ನಸುಕನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಚುಕ್ಕೆ ಮೂಡುವುದೇ ತಡ ಆತ ಅನಂದದಿಂದ ಹೇಳಿ ಹಾಕಿ ನಂತರ ಮೌನಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹಳದಿ ಬಳ್ಳಿದ ಸಿಂಹಗಳು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ತೀರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಸಿರು ಬೆರಿಲ್ ರತ್ನಗಳಿಂಥ ಕಲ್ಲಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಗರ್ಜನೆ ಸಮುದ್ರ ಜಲಸಂಧಿಯ ಅಭ್ಯರಕ್ಷಿಂತಲೂ ಫೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.’